

handling og Drøftelse her. Det ærede Medlem fra Odense (W. Petersen) har allerede udførlig gjort Rede for den store Betydning, det vilde have for de danske Sukkerfabrikker, om Grænsen mellem de raffinerede Sukkere nedfattes paa Toldloven fra Nr. 18 til Nr. 16. Betydningen deraf for Sukkerfabrikkerne er aldeles utvivlsom, og jeg vil sige, at det forekommer mig, at naar en Forandring kan ske uden at forhøje Prisen paa Sukker som almindelig Konsumgenstand, og naar den kan ske uden at tilføje Statskassen væsentlig Tab, saa kan jeg ikke se nogen rimelig Grund til, at man ikke skulde yde Sukkerfabrikkerne den Begunstigelse, da det jo har en videre gaadende Interesse end blot for Sukkerfabrikkerne. Det Kvantum Sukker, der indføres her til Lands, som gaar ind under den gamle Toldposition 228, altsaa det, som ligger mellem 15 og 18 inklusiv, har i Gennemsnit efter den aarlige Opgørelse været noget som omtrent 36 Mill. Pund aarlig. Det turde vel antages, at af disse 36 Mill. Pund ere henved Halvdelen eller i alt Fald over $\frac{1}{3}$ halvraffinerede Fariner, som vore Sukkerfabrikker have meget ondt ved at konkurrere med nu paa Markedet. Derjom Sukkerfabrikkerne ved en Forandring som den her angivne vilde blive satte i Stand til fuldt ud at optage Konkurrencen, og jeg vil sige endogaa at trænge de fremmede Fariner ud af Markedet, da bliver Virkningen ligefrem den, at vor indenlandske Sukkerfabrikation vil komme til at omsatte et Produktionsbeløb, der vilde blive omtrent 40 pCt. Tillæg til det, der nu produceres; det vilde altsaa med andre Ord føre til, at vor industrielle Virksomhed og tillige den Landbrugsvirksomhed, der er knyttet til Fabrikvirksomheden, vilde kunne forøges meget betydeligt, naar det danske Sukker sættes i Stand til at fortrænge det fremmede Sukker fra den Position, det nu har. Den Forudsætning, jeg gik ud fra, er naturligvis den, at det kan ske uden at forhøje Sukkerprisen, og at det kan ske uden væsentlig Tab for Statskassen. Hvad det første Spørgsmaal angaar, da har allerede det ærede Medlem fra Odense udtalt sin Formening om, at det ikke vilde virke som nogen Forhøjelse i nogen mærkelig Grad. Det forekommer mig i alt Fald at være til Dels indlysende, at for alt det Sukker, der ligger under 16, kan der ikke være Spørgsmaal om, at nogen Fordyrelse af Baren finder Sted, da der ikke finder en Forandring Sted paa Tolden; Tolden bliver uforandret den samme, som den nu er paa disse Varer, og jeg er dog tilbøjelig til at antage, at under 16 ligger Hovedmassen af de Sukkere, der kunne siges at forbruges af

den mindre bemidlede Del af Befolkningen; Prisen for dem er jo lavere.

Det andet Spørgsmaal, som jo absolut ligger Finansministeren fuldt iaa nær, er: Hvilken finansiel Betydning vil en saadan Forandring have? Der maa jeg straks gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at Forslaget, saaledes som det er stillet her, kun er halvt: Det har kun forandret Standardmærket, der gør Stel mellem raffinerede og uraffinerede Sukkere, nedfat det 2 Grader; men det har ikke gjort nogen som helst Forandring i Standardmærket for de danske Sukkere, der jo som bekendt nu er 19, og det har en ikke ganske ringe finansiel Betydning. Det forekommer mig at være langt smagsfuldere, om man, samtidig med, at man forandrede Standardmærket for Told-sukkere, foretog den tilsvarende Forandring for danske Sukkere. Det ser dog høist behønderligt ud, naar man fastsætter Grænsen 16 for raffinerede og uraffinerede fremmede Sukre, medens man bibeholder Grænsen 19 som Grænsen for raffineret og uraffineret dansk Fabrikksukker, det forekommer mig i og for sig at være mindre smagsfuldt; men det har tillige finansiel Betydning, og den er slet ikke saa ganske lille. Jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, hvorledes Forholdet vil stille sig. Derjom man kan gaa ud fra, at disse 36 Mill. Pund, der nu indgaa af Sukre imellem 9 og 19 — jeg tror, jeg tidligere, men det var en Fejlstagelse, sagde mellem 15 og 19, men det er imellem 9 og 19 — derjom man af disse 36 Mill. Pund Sukker antager, at Halvdelen bliver erstattet med danske Sukkere, saa vilde der altsaa af 18 Mill. Pund for Fremtiden blive betalt en Aftise, der var 8 pCt. lavere end den Told, der nu bliver betalt. Disse 8 pCt. vilde dog udgøre et Beløb af 138,000 Kr. Derjom de danske Sukkere fortrængte mere end 18 Mill. Pund, saa blev Tallet selvfølgelig større; vilde man imidlertid, samtidig med at man forandrer Standardmærket for Told-sukkere, ogsaa forandre Standard-Mærkerne for de danske Sukkere, da blev Forholdet det, at de danske Sukkere, for saa vidt de forarbejdes svarende til Mærkerne fra 16—19 — altsaa man ned sætter 19 til 16 eller 17, om man vil — at det, der forarbejdes af de lysere Sukkere, dog kom til at betale en Svendedel i Tillæg paa den Aftise, som betales for mørkere Sukkere. Bestemmelsen i Loven af 24de Marts 1875 er nemlig den, at disse lysere danske Sukkere betale for 7 Pund det samme, som der betales for 8 Pund af de mørkere Sukkere. Dette Tillæg af en Svendedel vil jo gøre, at Aftisen vil vokse omtrent 10 Ore;